

Hết Bên thắng cuộc lại đến Đền cù

BS Trần Văn Tích

Lời Tác giả: Kính thưa quý vị,

Tôi rất biết ơn Diễn đàn Mỹ Loan đã thường xuyên đăng tải mau lẹ các bài viết của tôi và còn thêm hình ảnh vào. (Trong bài viết dưới đây không rõ vì sao lại không có hình minh họa). Tuy nhiên trong bài “Hết bên thắng cuộc lại đến Đền cù”, chú thích “Vượn từ hang Pắc bó thành người” là do Diễn đàn trình bày cùng với bức hình minh họa thứ hai chứ không phải do bản thân tôi đưa vào bài viết.

Vậy xin được phép trân trọng kính trình cùng quý vị rõ.

Trần Văn Tích

oOo

Tôi chưa đọc Bên thắng cuộc của Huy Đức nhưng đã đọc một phần Đền cù của Trần Đĩnh. Tuy nhiên nhờ có người đưa một đoạn trích từ sách của Huy Đức lên mạng lưới nên tôi đã ghé mắt đọc qua. Trong đoạn sách đó, Huy Đức kể rằng Bà Lê Duẩn đã nói với anh ta như vậy như vậy, rằng Tố Hữu từng bảo thế nọ thế kia. Còn cuốn sách của Trần Đĩnh thì kể lể rất chi tiết về đời sống dưới chế độ xã hội chủ nghĩa xoay quanh những nhân vật chóp bu Hồ Chí Minh, Lê Đức Thọ, Võ Nguyên Giáp, v.v. bên cạnh những nhân vật hạng hai hạng ba như Hoàng Tùng, Nguyễn Sáng, Trần Đức Thảo, v.v.

Cảm tưởng chung của tôi về hai tài liệu được xem là phát hiện các chuyện “thâm cung bí sử” Việt cộng là: người ta kể về cái tàn ác, cái đê tiện của Vixi nhưng là Vixi thời tiền kiếp chứ còn Vixi hiện thời thì không phải như vậy đâu. Hai bản biện minh trạng rất khôn ngoan khéo léo!

Này nhé: thử mò ma Lê Đức Thọ-Trần Quốc Hoàn, cán bộ từng hoạt động nội thành Phạm Viết vì can tội “xét lại chống đảng, lật đổ, tay sai nước ngoài” nên bị giam ở nhà tù Phú Sơn. Anh chết trong tù vì bệnh tim quá nặng. Vợ anh tên Nguyễn Thị Ngọc Lan cũng từng hoạt động nội thành, từng được cử ra nước ngoài tham dự các hội nghị của Hội đồng Hòa bình Thế giới tại Helsinki, Stockholm. Bà bị bắt khi đang dạy học, không được căn dặn hai đứa con thơ đại lời nào. Bà ngồi tù hai năm rưỡi tại Hỏa Lò và tại Trại giam Quân pháp Bất Bạt. Hằng năm đằng đẵng không được thư cho chồng con, không được gặp mặt họ. Ra tù bà vẫn không được viết thư, tiếp tế cho chồng. Vân vân, vân vân, nhiều chi tiết nữa. Nhận xét tổng quát, bà Ngọc Lan xác nhận rằng “chúng tôi đã bị đối xử hà khắc hơn nhà tù đế quốc.” (À thì ra thế, eureka! TVT chú).

Chuyện trước cách đây hơn bốn mươi năm là vậy. Còn bây giờ, sau bốn mươi năm? Nhân vật chống đối ở tù được tiếp tế không hạn chế, được ăn theo thực đơn riêng, được

xem tivi, được dùng điện thoại, được tiếp người Mỹ, và cuối cùng được sang luôn Mỹ (để chữa bệnh?) cùng với vợ trong khi con trai thì đang du học ở Úc! Đây nhé, rõ ràng đây nhé. Nguyễn Phú Trọng, Trương Tấn Sang, Nguyễn Tấn Dũng khác xa Hồ Chí Minh, Lê Đức Thọ, Trần Quốc Hoàn một trời một vực, phải không nào? Có thể, có vậy thì Huy Đức mới không bị làm khó dễ và Trần Đĩnh thì vẫn cứ sống ung dung! Đảng ta được biểu dương tuy gián tiếp nhưng công khai.

Vượn từ hang Pắc bó thành người

Ngày 06-02-2015 vừa qua, ông Nguyễn Minh Cần phổ biến trên mạng bài viết nhan đề Bàn chuyện rời bỏ đảng. Bài viết dài quá là dài, dài ơi là dài. Ông Cần nêu ra năm điều (để lên án cộng đảng Việt Nam):

Điều thứ nhất: coi khinh mạng người.

Điều thứ hai: vô cùng gian dối.

Điều thứ ba: độc tài toàn trị.

Điều thứ tư: đã làm được gì cho dân cho nước?

Điều thứ năm: rất bảo thủ.

Mục đích chính của bài viết, theo tôi hiểu, là giải thích cho các đảng viên cộng đảng Việt và khuyến khích họ nên rời bỏ đảng. Nhưng đọc xong bài và nếu tôi hiện đang ở trong nước là một, nếu tôi còn trẻ là hai thì tôi sẽ... xin tuyên thệ gia nhập đảng ta. Tôi có anh bạn Bác sĩ Đỗ Hồng Ngọc là đảng viên đảng cộng sản (tôi đã được Đỗ Hồng Ngọc cho xem thẻ đảng khi chúng tôi ngừng xe đạp ở đường Nguyễn Cư Trinh, Sài Gòn, để khảo chuyện “ninh tinh”.); vậy nếu tôi nhờ vả, chắc Đỗ Hồng Ngọc sẽ giới thiệu tôi vào đảng! Hình như phải có hai đảng viên giới thiệu, Đỗ Hồng Ngọc kiếm thêm một đảng viên nữa chắc cũng không khó lắm. Tại sao tôi lại muốn vào đảng sau khi đọc ông Nguyễn Minh Cần thay vì rời bỏ đảng như ông Cần khuyên? Tại vì hầu hết, gần như tất cả, những điều ông Nguyễn Minh Cần viết trong cáo trạng kết tội cộng đảng Việt Nam đều thuộc quá khứ tương đối hơi xa, đều do bọn đầu sỏ tội đồ Hồ Chí Minh, Lê Duẩn, Trường Chinh, v.v. phạm phải. Chứ bọn Nguyễn Phú Trọng, Trương Tấn Sang, Nguyễn Tấn Dũng thì... coi như vô can! Muốn khuyên đảng viên rời bỏ đảng phải kể những tội khác, những tội đang xảy ra. Những tội đó Huy Đức và nhất là Trần Đĩnh không kể. Còn Nguyễn Duy Cần thì có kể nhưng chỉ kể một chút xíu xiu xiu. Kể rằng: “BCT (Bộ Chính Trị, TVT chú) chủ trương “đổi mới nhưng không được đổi màu”. Bộ Chính Trị mà chủ trương như vậy, tại sao tôi không theo Bộ Chính Trị để hy vọng có ngày trở thành Ủy viên Bộ Chính Trị?

Trần Văn Tích

Đèn Trời

*Đến mãi bây giờ mới có người “đồng điệu”!
Hy vọng số người này mỗi lúc mỗi tăng, để mọi người thấy hết cái gian ý của Cộng đảng*

Tôi đang xem những bài viết về cuốn “Đèn cù”
Bởi nhiều người bàn ra tán vào quá đỗi
Cũng như trước đây họ bàn về cuốn “Bên thắng cuộc”
Đủ hỉ nộ ái ố lung tung
Có một điều họ không đặt ra vào chung cuộc
Hay... họ đã nêu ra rồi
mà tôi đã quá chán không xem hết không chừng
Tác giả viết nghe ly kỳ, không biết bọn an ninh bên nhà có “hỏi thăm sức khỏe”.

Cũng như bao người trước đây đã làm việc tương tự
Một số ở nước ngoài không nói, nhưng anh Tô Hải vẫn còn ở trong “bung”.

Mà có gì đâu, hằng ngày anh vẫn còn sống nhăn răng như vẫn sống
Cũng thăm viếng nhóm này, dự đám tang người khác
Cũng ký tên vào “Bản kiến nghị” này vào “Bức thư ngỏ” khác
Cũng như bọn chúng vẫn hát rằng: “Như có bác Hồ trong ngày vui đại thắng”.

Bác chúng chết năm xưa năm xưa đến năm 75 vẫn còn hiện diện

Giờ đây, “Đèn cù” do người tên Trần Đĩnh viết ra
Phát súng mở đầu Ngô Nhân Dụng khen hay
Thế là mặt trận Đông, Tây vang rền tiếng súng
Tiếng súng nhỏ, tiếng súng to cũng đều có cả
Ngọn “Đèn cày” tắt dần rồi mọi việc cũng êm
Chỉ có bọn in sách kiếm thêm đô-la bỏ túi
Tội ác bọn CS lên đến 9 nay thêm thành mười cũng chỉ là tội ác
Dù sách chỉ in ngoài nước hay được đưa lên trên trang mạng toàn cầu
Có xá gì so với tượng Hồ Chí Minh đã được đem vào các ngôi chùa lớn
Có xá gì so với miếu thờ Lê Duẩn với câu ghi như cột đồng của Mã Viện
“Ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô, Tàu cộng”
Cái ác đó tại sao được biểu dương đến như thế nhỉ?
Có gì đâu vì súng nổ lung tung mọi người lạc hướng
Hội nghị Thành đô là câu trả lời đã quá rõ ràng

Mười chục năm nữa tên hai người kia trở thành công thần của Tàu Đại Hán.
Họ chết năm xưa năm xưa nhưng cháu con ngọng ngịu tiếng Tàu ghi công của họ.

Hết “Bên thắng cuộc” đến “Đền cây”... rồi đến đền điện tử?
Bây giờ được nhìn như tô thêm cái ác đã tày trời
Nhưng cái ác trời Nam đã tựa lưng vào tên Đại Hán
Nếu cái Thiện trong tương lai dài bị cái Ác kia che lấp
Các oan khiên dân tộc đã chết tự năm xưa năm xưa, có dùng “Đền trời” cũng chẳng ai
giải quyết!

Đặng Quang Chính

dangquangchinh2013@vikenfiber.no

Nguồn: Internet E-mail by Nguyễn Quốc Đống chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, February 23, 2015
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*